

“Necessitava veure el sol”

Format en l'Espanyol, el migcampista de 20 anys és una de les cares noves de l'Almeria, on ha arribat després de quatre cursos en el Manchester United. Dilluns visitarà Montilivi per enfrontar-se al Girona

Arnau Puigmal, en un entrenament amb l'Almeria UD ALMERIA.

Arnau Puigmal (Rubí, 2001) és un dels joves i un dels nous d'aquesta temporada en l'Almeria. El polivalent migcampista català, mig centre originàriament però que també s'adapta a la banda tant a la medul·lar com a la defensa, va aterrar aquest estiu procedent del Manchester United, on va passar els últims quatre anys. Va ser amb 15 anys quan, sent jugador de l'Espanyol, va rebre la proposta dels red devils i va marxar cap allà.

Li va costar prendre la decisió? Tenia opcions molt bones aquí, però sempre m'ha agradat la Premier League. M'agradava molt el futbol anglès i no m'ho vaig pensar gaire, la veritat. Me n'hi vaig anar i vaig estar molt bé els quatre anys. M'emporto una experiència per a tota la vida. L'adaptació, però, no degué ser fàcil. Al principi, no ho negaré, va ser difícil. Aquí, a Barcelona, fa un clima espectacular,

sempre hi fa sol, i arribes allà i et trobes que el sol no surt ni per casualitat. Va ser bastant dur. I no només el clima. És una cultura diferent, tenen altres horaris, mengen totalment diferent, i sorprèn perquè són coses que no havia viscut. Al final, però, tot és acostumar-s'hi, i tampoc vaig trigar gaire. La gent del United em va ajudar molt, és un club espectacular. On vivia? Allà normalment els nois que venen de fora van a viure amb altres famílies que els acullen, però jo abans d'anar cap allà vaig dir que m'emportava la meua família. Per a mi era molt important; a més, vaig anar-hi molt jove, amb 15 anys, i pera mi era imprescindible. I així ho vam fer. Els tres primers anys vam estar amb la meua mare i el meu germà, i l'últim any ells van tornar i jo em vaig quedar allà vivint sol. I el futbol, també diferent. Sí, només s'ha de mirar la Premier League i les categories inferiors és molt semblant. És veritat que no hi ha tant control del joc, però físicament són animals, i al principi ho vaig notar, però per sort tinc bon físic i m'hi vaig adaptar ràpid. Amb el temps, va arribar a entrenar-se amb el primer equip del Manchester United. Sí, diverses vegades, i també vaig anar convocat a un partit d'Europa League, encara que no vaig poder debutar. Una gran experiència, però. Aquell dia vam jugar contra l'Astana, a Kazakhstan (derrota del United per 2-1), i sí, va ser una gran experiència. És un altre món, el primer equip; ja veus la prèvia del partit, el viatge amb avió... Vulguis o no és un altre món. I es nota la diferència. Hi ha algun jugador que t'impressionés especialment quan pujava? S'ho pot imaginar... Hi ha moltíssima qualitat en un club com el Manchester United, però a mi qui em va impressionar més, per talent i també com a persona, és Juan Mata. Una persona espectacular, i veure'l jugar de prop és increïble. I va acabar el contracte aquest estiu. Va tenir clar què volia fer? Tenia ganes de tornar, i quan em va sortir l'Almeria no m'ho vaig pensar gaire, bàsicament pel projecte que tenen al cap i la qualitat dels jugadors. Com s'hi està trobant? Molt còmode. M'hi he adaptat molt ràpid, els companys m'ho han posat molt fàcil també. A més, a la ciutat fa sol cada dia, que ho necessitava, després quatre anys fora, i la gent és espectacular. Està participant, sense acabar de ser titular però jugant. Ha disputat sis de les set jornades. El mister confia en mi i m'estic entrenant per estar preparat quan sigui. Ho estic disfrutant molt. Van segons i són uns dels favorits a l'ascens. En són conscients? A segona A ja se sap que no et pots relaxar ni una setmana, ni un partit, perquè pestanyeges i canvia la cosa. Sabem quin és el nostre potencial,

tenim un equip molt bo, però en aquesta categoria s'ha d'anar setmana a setmana perquè tot pot canviar en un segon. Dilluns van a Montilivi. Com afronten el partit? El Girona és un club que fa uns anys estava a primera i que té un equip fort. No han començat gaire bé, però anar a Girona sempre és complicat, i després del que va passar fa tres mesos en el play-off (el Girona va eliminar l'Almeria en les semifinals) ens ho prenem una mica com una revenja. Tothom volia pujar a primera. És un repte; jo, que no hi era la temporada passada, ho he notat.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 01-10-2021, Pàgina 3

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/espanyol/article/2036407-necessitava-veure-el-sol.html>